1987 மார்ச் 28] [திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

செய்யப்பட்டு, அந்தக் கட்டிடத்தைப் பழுது பார்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவித்தார்கள். இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் அது செய்யப்படவில்லை. பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பாகக் கட்டப்பட்ட அக்கட்டிடம் பழுதடைந்து மிகவும் மோசமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. கழிவறை மிக மோசமாக இருக்கிறது. சாக்கடை நீர் வெளியேறாமல் மிகவும் நாற்றம் அடிக்கிற நிலையிலே அந்த இடம் இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வருகிறேன். அதை மறுபரிசீலனை செய்து, நல்ல கட்டிடமாக அதைச் சீர்படுத்திட முன்வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு, அந்த மருத்துவ மனைக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு தயார் நிலையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாண்டு அதனை எடுத்து ஒரு நல்ல கட்டிடம் கட்டித் தர அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்பதையும் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதை அரசு அறியும். பழுதுபட்டிருக்கிற கட்டிடத்தைப் பழுது பார்ப்பதற்கு இந்த ஆண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(ஆ) அனுமதியின்றித் தொடங்கப்பட்ட கிள்ளியூர் அன்னை வேளாங்கன்னி கல்லூரி மாணவர்கள் பாதிப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: டாக்டர் தே. குமாரதாஸ், திருவாளர்கள் மா. சுந்தரதாஸ், எஸ். ரெத்தினராஜ், ஜே. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர், அவர்களில் ஒருவர் மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் சட்டத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வருவார்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, "கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு வட்டம், கிள்ளியூர் பகுதியில், 1986 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட அன்னை வேளாங்கன்னி கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்கள் 121 பேர் தேர்வு எழுத முடியாது பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலை

குறித்த" அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் சட்டத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

சொந்த நிதிக் கலைக் கல்லூரிகள் துவங்குவது குறித்து வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆணைகளில் ஐந்து லட்ச ரூபாய் அறக்கட்டளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதும்—ஆண்கள் கல்லூரியாக இருப்பின் கிராமப்புறங்களில் 40 ஏக்கர் நிலமும் நகர்புறங்களில் 15 ஏக்கர் நிலமும் அவசியம் தேவை. பெண்கள் கல்லூரியாக இருப்பின் நகர்ப்புறங்களில் 10 ஏக்கர் நிலமும் கிராமப் புறங்களில் 30 ஏக்கர் நிலமும் அவசியம் இருக்கவேண்டும், என்பதும் இரண்டு முக்கியமான நிபந்தனைகள். இவை அன்றி மாணவர்களின் சேர்க்கை, பல்கலைக்கழகம் அனுமதி வழங்கும் பாடப் பிரிவுகள் மட்டுமே துவங்க வேண்டும் என்பதும் மாணவர்களுக்கு கட்டணச் சலுகைகள் வழங்குவது குறித்தும் ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பிப்ரவரி 1986-ல் 'கோட்டார் நண்பர்கள்' என்ற கல்வி நிறுவனத்திடமிருந்து "அன்னை வேளாங்கண்ணி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி" என்ற பெயரில் கல்லூரி தொடங்க முறையான விண்ணப்பம், கட்டணத்துடன் பெறப்பட்டது. அரசு விதித்துள்ள நிபந்தனைகளை இந்நிறுவனம் நிறைவு செய்திருந்தால், தேவையிருப்பின் அரசின் அனுமதிக்கு கருத்துரு அனுப்புமாறு கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இக்கல்வி நிறுவனம் நிறைவு செய்த நிபந்தனைகள் குறித்து கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் தனது 17—12—1986 மற்றும் 19—1—1987 நாளிட்ட கடிதங்களில் அரசுக்கு விபரங்கள் அனுப்பியிருந்தார். ஆனால் இந்நிறுவனம் அனைத்து நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்து விட்டதா என்பது குறித்து இயக்குநரது கருத்தும், மேலும் நிறுவனம் உரிமையாகப்

1987 மார்ச் 28] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பெற்றுள்ள நிலங்களின் நடுவே 1 கிலோமீட்டர் முதல் 1½ கிலோமீட்டர் தூரம் இடைவெளியுள்ளது என்பது குறித்த கருத்தும் கேட்கப்பட்டது.

இந்நிறுவனம் அறக்கட்டளை, நிலம் ஆகிய நிபந்தனை களைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது எனவும், நிலங்கள் இரு பகுதிக ளாக இருப்பதால், ஒரு பகுதியை கல்லூரிக் கட்டிடத்திற்கும் மறு பகுதியை மாணவர் விடுதிக்கும் பயன்படுத்தலாம் எனவும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் கருத்து தெரிவித்துள்ளார். இக்கருத்துரு தற்போது அரசின் பரிசிலனையிலுள்ளது.

திருநெல்வேலி மண்டலக் கல்லூரிக் கல்வித் துணை இயக்குநர் முன்பே இக்கல்வி நிறுவனத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட விபரங்களைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்:—

(1) விதிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து நிபந்தனைகளையும் நிறைவு செய்தால்தான் புதிய கல்லூரி தொடங்குவதற்கான விண்ணப்பத்தினைப் பரிசீலனை செய்ய இயலும்.

(2) கல்லூரி ஆரம்பிக்க அரசின் அனுமதியின்றி மாணவர் களைச் சேர்த்து கல்விக் கட்டணம், பரீட்சைக் கட்டணம் ஆகியவை வாங்குவது தவறு என்று சுட்டிக் காட்டப்படுவ தோடு, மாணவர்களுக்கு இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகளுக்கும் தாமதத்திற்கும் நிர்வாகமே பொறுப்பாகும்.

அரசின் அனுமதியின்றியும் பல்கலைக்கழகத்தின் இணைவு பெறாமலும், கல்லூரியைத் தொடங்கி மாணவர்களைச் சேர்த்து அவர்களை அவதிக்கு உள்ளாக்கியிருப்பதற்கான முழுப் பொறுப்பும் நிர்வாகத்தையே சாரும்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகள் துவக்குவதுபற்றி விவர அறிக்கையிலே சில நிபந்தனைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்கள் கல்லூரியாக இருந்தால் 40 ஏக்கர் நிலமும் 5 இலட்ச ரூபாயும் டெபாசிட் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. இந்த நிர்வாகம் ஒரு சேரிடபிள் டிரஸ்ட். அது 40 ஏக்கர் நிலத்தையும், 5 இலட்சம் ரூபாயையும் கட்டியிருக்கிறது' மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெறவேண்டுமென்ற காரணத்துக்காக. அங்கே 121 மாணவர்கள் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். அதை அரசு

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்] [1987 மார்ச் 28

அறியுமா? அங்கே மாணவர்கள் பஸ்ட் செமஸ்டர் எக்ஸாமி னேஷனை இன்னும் எழுதவில்லை. மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய செகண்டு செமஸ்டர் ஏக்ஸாமினேஷன் 9 ஆம் தேதி வருகிறது. ஆகையால் தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாணவர்களுடைய நலனைக் கருதி அவர்கள் தேர்வு எழுது வதற்கு ஆணை பிறப்பிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரைக்கும் அரசினுடைய முன் அனுமதியைப் பெறாமல், பல்கலைக்கழகத்தினுடைய இணைவு பற்றிய அனுமதியையும் பெறாமல் துவக்கப்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல், செல்ப்-பைனான்சிங் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் 10 நிபந்தனை கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த 10 நிபந்தனைகளில் 9 நிபந்தனைகளை அந்தக் கல்லூரி நிறைவேற்றாமல் இருந்தது. அதை நிறைவேற்றிய பிறகுதான் அதற்கு அனுமதி வழங்கப் படும் என்று அதற்கு தாக்கீது அனுப்பப்பட்டது. அவற்றில் சிலவற்றை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலவற்றை நிறைவேற்றவேண்டி இருக்கிறது. அரசு அதைப் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையிலே கிராமப்புறங்களி லுள்ள கல்லூரிகளுக்கு 40 ஏக்கரும், நகர்ப்புறங்களில் 15 ஏக்கரும் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு கண்டிஷன் வைக்கப்பட் டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புவது, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நிலத்தினுடைய விலை அதிக மாக இருக்கிறது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆகவே அங்குமட்டும் 40 எக்கர் நிலம் வேண்டுமென்ற அந்த நிபந்தனை யைத் தளர்த்துவதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா? மேலும் இப்படி கல்லூரிகள் துவங்கப்பட்டு மாணவர்கள் 1 வருடம் படித்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் பரிட்சை எழுதமுடியாத ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவதைவிட, கல்லூரிகளிலே மாணவர் களை அட்மிட் செய்து அவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்ததற்குப் பிறகுதான் மாணவர்களை அட்மிட் செய்யவேண்டு

1987 மார்ச் 28] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

மென்று தெரிவித்து அப்படிப்பட்ட ஒரு கஷ்டமான நிலை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில நேரங்களில், சில அமைப்புகள் வியாபார நோக்கத்தோடு இதுபோன்ற கல்லூரிகளைத் துவக்கி விடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்பிக்கவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நோக்கமாக இருக்குமே யானால் நிபந்தனைகளையெல்லாம் பூர்த்தி செய்து அரசினுடைய அனுமதியையும் பெற்று, பல்கலைக்கழகத்தினுடைய அனுமதியை யும் பெற்றுத்தான் அவர்கள் கல்லூரியைத் துவக்கவேண்டும். எப்படியும் துவக்கிவிடலாம் என்று சொல்லி மாணவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களுடைய வாழ்வையும் பாழாக்கக்கூடிய இந்த அணுகுமுறையை சில நிறுவனங்கள் கடைப்பிடித்துவருவது வருத்தத்திற்குரியது, கண்டிக்கத்தக்கது. அதைக் கண்டிக்கிறோம். இதுபற்றித் தெளிவாக பத்திரிகையிலேகூட விளம்பரம் தரப்பட் டிருக்கிறது. அரசு அனுமதி இல்லாது பல்கலைக்கழகத்தினுடைய அனுமதி இல்லாது துவக்கப்பட்ட கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேரக்கூடாது எனத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இடத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு கல்லூரிக்கு இவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் கட்டாயம் தேவை என்பது பல்கலைக்கழகத்தால் முடிவு செய்யப் பட்டு அந்த முடிவுக்கு ஏற்ப அது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. நிலத்தினுடைய விலை சில இடங்களில் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் அதைச் சுருக்கவேண்டுமென்பது சரியாக இருக்காது. அதுவும் கலைக் கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகள் துவக்கப்படக்கூடாது என்பது இந்த நாட்டிலே பரவலாக இருந்து வருகிற ஒரு கருத்து. Arts education has outlived its utility என்பதுதான் கருத்து. இந்த நிலையில் இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு அரசு இதைப் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோட்டாறு நண்பர்களால் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிற அன்னை வேளாங்கன்னி கல்லூரி, அரசு விதித்த அனைத்து நிபந்தனைகளையும் நிறைவேற்றிவிட்ட பிறகும்கூட முதல் செமஸ்டர் தேர்வு எழுத மாணவர்களுக்கு அனுமதி

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 மார்ச் 28

கொடுக்கவில்லை. இந்த நிலைமையில் வருகிற 9-ஆம் தேதி இரண்டாவது செமஸ்டர் பரிட்சை ஆரம்பமாக இருக்கிறது. எனவே அந்த மாணவர்களின் நலன் கருதியாவது இந்த ஆண்டு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மட்டுமாவது பரிட்சை எழுத அனுமதி கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு—இனி கல்லூரிக்கு அனுமதி கொடுத்த பிறகுதான் புதிய மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று அரசு ஒரு நிலையை எடுத்தாலும்கூட—இந்த ஆண்டு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 2வது செமஸ்டர் பரிட்சை எழுத அனுமதி வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தன்னிச்சையாக மாணவர்களுக்கு இன்னல் தருகிற முகத்தான் அந்தக் கல்லூரி நடந்திருக்கிறது. நிபந்தனைகள் அனைத்தும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(இ) மணப்பாறை வட்டத்தில் கால்நடைகள் நோயால் பாதிப்பு.

திரு. க. சோலைராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, "மணப்பாறை வட்டத்தில், குறிப்பாக மருங்காபுரி தொகுதியில், கால்நடைகளுக்கு திடீரென்று தொண்டை அடைப்பான் வியாதி ஏற்பட்டு 1,000-க்கும் மேற்பட்ட கால் நடைகள் இறந்துவிட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட கால்நடை உரிமையாளர்கள் கவலை குறித்த" அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க் கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்:—

அறிக்கை.

திருச்சி மாவட்டம், மருங்காபுரி பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சார்ந்த சீகம்பட்டி கிராமத்தில் 21—2—1987 அன்று கால்நடைகளுக்கு நோய் கண்டிருப்பதாக அறிந்து, அன்றைய தினமே நோய் புலனாய்வு மேற்கொண்டு, சப்பை நோயினால் கால்நடை